

[Kirsten Lee]

Det er vores håb, at medicinforbruget falder. Der står alt for meget ubrugt medicin med offentligt tilskud hjemme i folks skabe.

Jeg synes, at man godt kan påpege, at mange af vore gamle mennesker, der går og falder og skal have søm i hofterne, måske falder bl.a. på grund af beroligende medicin, som de tager, og som gør, at de egentlig ikke har de åndsevner, de har brug for til at holde balancen, og derfor går og falder i tæpperne og den slags ting. Den overvejelse er også værd at tage med.

Hvad det administrative angår, er vi overbeviste om, at sygesikringen nok skal finde ud af at finde enkle måder at administrere det på. Og vi tror faktisk, at folk selv er i stand til at holde styr på, hvornår de har nået 800-kr.s-grænsen. Og det er såmænd helt ligegyldigt, om der er én, to eller tre ordinationer af præparater med forskellige tilskudssatser på den enkelte recept. Så tror jeg også, vi skal huske på, at størstedelen af befolkningen overhovedet ikke når 800 kr.s-loftet. De mennesker, der før har fået sociale kompensationer, får dem fortsat.

Der er, som vi har sagt, forbedringer for dem, der er kronisk syge. Og jeg ved egentlig ikke, hvorfra hr. Torben Lund ved, at mennesker på sygedagpenge er en særlig medicinforbrugende gruppe. Det tror jeg er en myte. Jeg tror egentlig ikke, at det overhovedet er sikkert, at de er det, og det kunne da være interessant at finde ud af, om der er nogle data om det.

Vi støtter i hvert fald lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Det, der bringer mig herop, er fru Kirsten Lees bemærkning, og jeg citerer forhåbentlig korrekt, når jeg mener, at fru Kirsten Lee sagde: »Jeg håber, at dette vil påvirke lægerne.« Og så havde fru Kirsten Lee også nogle bemærkninger om, at det kunne være, det var på grund af for meget beroligende medicin, at patienterne går derhjemme og falder og får brug for en ny hofte. Jeg synes nok, at det er en højst besynderlig argumentation at benytte, samtidig med at man siger, at det også skal animere patienterne til at bede om mindre medicin. Hvordan skal lægerne blive motiveret, når det er nogle så åbenbart alderdomssvækkede patienter, man har, at de bliver omtågede? Hvordan skal det motivere lægerne til at ordinere mindre medicin? Det, man burde tage fat på, var jo læ-

gernes uddannelse samt oplysning og argumentation over for lægestanden, hvis det er dér, det er galt. Det skal da ikke ske på denne bagvendte måde, at vi bare håber, at det skal påvirke lægerne, og så kan patienterne ellers få lov til at betale.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg må nok sige, at fru Kirsten Lee overrasker mig meget, og der skal jo ellers efterhånden noget til, for at man kan blive overrasket over, hvad fru Kirsten Lee siger. Jeg er helt enig med fru Birgitte Husmark vedrørende det fuldstændig bizarre eksempel, som fru Kirsten Lee her drager frem. Nu skulle det altså være en begrundelse for at lave denne ekstra brugerbetaling, at så går pensionister nok ikke og falder, fordi de har fået beroligende medicin. Det var dog en fuldstændig mærkværdig argumentation for sådan et forslag, i særdeleshed i betragtning af, at jeg forstår, at pensionister skal være undtaget fra ordningen.

Derudover vil jeg gerne sige, at der ikke er noget mærkeligt i, at sygedagpengemodtagere også skulle være medicinforbrugere. Når man er på sygedagpenge, er det normalt, fordi man er syg, og der er da vel ikke noget særlig besynderligt i, at hvis man er syg, kan man godt være syg på en sådan måde, at man også har brug for at få noget medicin, som er lægeordineret. Jeg vil tro, at de ting i hvert fald til en vis grad hænger sammen, selv om jeg da vil erkende, at man kan være syg på en sådan måde, at man ikke har brug for lægeordineret medicin. Men en vis sammenhæng skulle der nu nok være.

Og så kom den jo igen, den med Socialdemokraterne, der bare vil bruge penge. Det er det eneste argument, fru Kirsten Lee i realiteten kan komme med imod Socialdemokratiet på grund af vores holdning i denne sag: Vi vil jo bare bruge penge. Jamen fru Kirsten Lee, vi har jo foreslået andre ting på dette område, hvor ikke bare det offentlige ville kunne spare et tilsvarende beløb, hvis man ville sætte ind over for medicinpriserne, men hvor det oven i købet kunne være til gavn for patienterne også. Har fru Kirsten Lee slet ikke taget under overvejelse, at man skulle benytte sig af den dobbelte mulighed, der lå i det, ved at kigge på medicinpriserne? Det synes jeg da ville være nærliggende.